

מ"י 12511/03/16 - זהבה שרייקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

מ"י 12511-03-16 מדינת ישראל נ' שרייקי
תיק חיזוני: 97132/2016

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט ליאור ברינגר
מבקשת זהבה שרייקי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

ביום 6.3.2016 בשעה 17:00 לערך עכבה משטרת אילת את המבוקשת בגין חשד שביצעה עבירות בילוש והטרדה לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. נטען כי הרקע לטענה הוא שימוש המבוקשת בראשת החברתית "פיסבוק" ובמסרונים למטרת הקטנה והטרדה בקשר שהטרידה את מנכ"ל העירייה על רקע סכסוך מתמשך בין עיריית אילת.

ביום 7.3.2016 הובאה המבוקשת לבית המשפט, במסגרת תיק זה בבקשת להורות על שחרורה בתנאים מגבלים בגין חשד שביצעה עבירות בילוש והטרדה כאמור.

בדין קבעתי כי לא התקיימה עילת מעוצר ועל כן הוריתי על שחרורה של המבוקשת ללא תנאים.

בתום הדיון עתר סגנורה של המבוקשת לפיצוי בגין המעוצר אך הוריתי לו להגיש בקשה נפרדת ומכאן הבקשה.

המבקשת הגישה בקשה לפיצוי מכח סעיף 38(א) לחוק המעצרים ביום 7.3.2016 וביום 10.3.2016 הוריתי למשיבה להגביל על הבקשה תוך 20 ימים.

חרף החלטתי לא ניתנה תגובה המשיבה והמבקשת עטרה למתן החלטה בהעדך תגובה.

המבקשת טעונה בבקשתה כי לא היה יסוד למעצרה. סנגורה מתאר כי ביום המעצר בסמוך לשעה 20:00 הגיע לתחנה מכח תפkickido כסגנור תורן ושותח עם המבקשת כשהיא ממרת בבכי ודואגת לילדה שנותרה בבית. לאור זאת שקל הסגנור לעורר בדחיפות על החלטת הקצין, אך נאמר לו על ידי הקצין החקירות כי נגד המבקשת תלוי ועומד מאסר על תנאי ברא הפעלה בגין איומים ומיחוס לה כתעת חשד בגין עבירות איומים ומשכך תובא בפני שופט תורן בבוקר שלמחרת.

סעיף 38(א) לחוק המעצרים קובע:

38. (א) געראדטושוררבאלашהו גשננדות באישום, מצאיבית המשפט שלא יהיה יסוד למעצר,
או שראאנסיבות אחורותה מצדיקות פיצויו האדם,
רשאיו ואל צוותיכ אוצרה מדינה ישלם לפיצויו על מעצרו והוא צוותה הגנתו בסוכם שיקבע בubitah המשפט.

התנאים לקיומו של הטעיף הינם: בית המשפט מצא "שלא היה יסוד למעצר" או נכון כי קיימות "נסיבות אחרות מצדיקות פיצוי" (ו. קדמי, **על סדר הדין בפליליים**, הדין בראי הפסיקה, חלק ראשון הליכים שלפני המשפט א', תשס"ח-2008, עמ' 140). עוד כולל הטעיף תנאי כי לא הוגש כתב אישום.

במקרה שלפני לא הוגש כתב אישום בעקבות המעצר ומשלא הוגשה תגבורת המשיבה אין בפני כל אינדיקציה לכך שעתיד להיות מוגש כתב אישום כאמור.

בדין מיום 7.3.2016 קבעתי כי מבלי לקבוע אם בעבר או לא בעבר עבירה כלשהי על ידי המבקשת לא הייתה עילה לעונרה ולכן לא היה מקום להחזקה במעצר אלא לכל היותר לעכבה וחקירה.

לפיך מצאת כי התנאי "שלא היה יסוד למעצר" מתקיים.

אשר לשאלת היקף הפיצוי, המבקשת לא עתרה לסטום מסויים ואף לא צירפה פסיקה אלא רק עטרה לפיצוי אשר ימחיש את הפגיעה בכבודה ובחירה.

תקנות דרדהין (פיצויים בשל מעצר או מאסר), תשמ"ב- 1982 (להלן - **"תקנות הפיצויים"**) מתייחסות גם לטעיף 38 בחוק המעצרים, גם שנחקק לאחר מכן, וזאת כיוון ששעיף זה החליף את סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 שעסוק באותו עניין קודם לחוק המעצרים].

תקנה 8(א) בתקנות הפיצויים קובעת את שיעור הפיצוי בגין יום המעצר או המאסר ועל פיה -

"סטום הפיצוי המירבי بعد יום מעצר או מאסר הוא החלק ה-25 של השכר החודשי
המומוצע במשך ביום מתן החלטת בית המשפט לעניין הפיצוי..."

קיימת מחלוקת פוסקים בשאלת האם תביעת פיצוי לפי סעיף 38 בחוק המעצרים מוגבלת בהיקפה לקבוע בתקנות הפיצויים. יש הסוברים כי התקנות מגבילות את סכום התביעה [ראו למשל מ"י 64381-02-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.8.2015)] ויש הסוברים כי הגבלה כאמור עלולה להביא לתוצאות של זילות החירות נוכח "מחירה" הנמוך לכארה, כעולה מהתקנות [ראו למשל מ"י 12543-01-15 **מחמוד אבו סעלוק נ' משטרת ישראל** תחנת דימונה [פורסם בנבו] (6.12.2015)].

בנסיבותיו של מקרה זה מצאתי לנכון לקבוע פיצוי מוגבל בגין התקנות הפיצויים, לאור העובדה שמצד אחד לא היה מקום לטענה של заявкתה ומצד שני לא ניתן לומר שהטענה אותה של заявкתה חופה מכל דופי: היא הטרידה את מנכ"ל העירייה במסרונים וטלפונים ופרסמה בפייסבוק הודעות בעלות תוכן פוגעני ומטריד כלפיו. заявкתה נחקרה במשטרת ושוחררה בערבות לאחר שהתחייבה לא לחזור על מעשה ולאחר מכן פרסמה הודעות נוספות כאמור לעיל, לרבות הודעה שקרית על פטירתו של מנכ"ל העירייה מה שפורש ע"י המשטרה כ"איום" ומסוכנות.

מלל המקבוץ אני מורה למשטרת לפצות את заявкתה בסכום המרבי שמתירות התקנות הפיצויים בגין יום אחד של מעצר. בשים לב לנ庭וני השכר החודשי הממוצע במשק (על פי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ינואר 2016) , מדובר בסכום של כ-400 ₪. אשר על כן אני מחייב את משטרת ישראל לשלם ל заявкתה סכום של 400 ₪ בתוך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, ל"י ניסן תשע"ו, 08 במאי 2016, בהעדר הצדדים.